

СТАНОВИЩЕ

от доц. д.н. Марияна Николаева Булева-Петрова –
Катедра „Музика” на ВТУ „Св. св. Кирил и Методий”

към конкурса за

ДОЦЕНТ ПО ХАРМОНИЯ С АРАНЖИРАНЕ

направление Педагогика на обучението по... (1.3.),

обявен в ДВ, бр. 100 от 15.12.2017

за нуждите на АМТИИ – гр. Пловдив

с кандидат гл. ас. д-р СВЕТОСЛАВ ПЕТРОВ КАРАГЕНОВ

Конкурсът за доцент по *хармония с аранжирание* е обявен от АМТИИ. Единственият кандидат в него – гл. ас. д-р Светослав Карагенов, отговаря на всички условия, необходими за заемане на академичната длъжност „доцент“: завършил е ВМПИ (днес АМТИИ) с две специалности – „Музикална педагогика“ и „Композиция“; притежава докторска степен след успешно защитен мащабен дисертационен труд; работи като главен асистент в учебното заведение, обявило конкурса. Силно уважава приложената към документите справка за научна, публицистична, учебно-методическа и творческа дейност.

Научната активност на Светослав Карагенов привлича вниманието с широтата на изследваната проблематика, с актуалността на научните обекти, към които насочва вниманието си, със задълбочеността на тяхното изучаване (вж. *списък с публикации към раздел 1.1. от Справка и Приложение № 1*). Особено високо ценя обстоятелството, че пред нас е автор, който смело навлиза в ключови проблеми на тоналната хармония, съумява да провиди критичните точки, очакващи нови научни разработки,

и винаги предлага свой оригинален иновативен поглед, който обогатява и провокира бъдещи изследователски прочити. В това отношение за мен той вече е завоювал своето съществено място в съвременното развитие на музикалнотеоретичната наука у нас.

Творческата дейност на Светослав Карагенов (ученик по композиция на проф. Иван Спасов, член на СБК) включва авторски творби, аранжimenti и транскрипции, изпълнявани в България и в чужбина. Като съчетава високите си теоретични компетентности и творческите си способности и умения, Светослав Карагенов създава ценни **дидактични пособия**, с което вписва принос в съвременната методическа литература в сферата на хармонията.

Заслужава специално внимание цялостната **педагогическа и учебно-методическа дейност** на кандидата за доцент. Той покрива широк спектър от теоретични, теоретико-практически и практически дисциплини в пространството между хармония и композиция с ориентация към творческата дейност аранжиране и с ясно заявена тенденция към стилово разнообразие и широта. Водените от него лекции и упражнения, както и създаваните програми за различни специалности в различните образователни степени са значителен принос и сами по себе си показват, че **Светослав Карагенов има престижно място в усилията да се гарантира модерно качествено образование.**

Съгласно чл. 24 т. 3 от Закона за развитие на академичния състав в РБ в конкурса за доцент Светослав Карагенов представя и публикувана монография **„ЕНХАРМОНИЗМЪТ В „ЗЛАТНИЯ ВЕК“ НА КЛАВИРНАТА СОНАТА“**. Оценявам този труд като явление в музикалнотеоретичната литература у нас. Малко е да се каже, че предложената тема е **значима и актуална** – тя е **насъщно необходима** на теоретичното музикознание. Дълбока моя убеденост е, че проблематиката на тоналното хармоническо мислене се нуждае от съвременни научни

разработки, които да систематизират натрупаната огромна информация, да тематизират неизследвани полета на музикалното мислене и да предложат модерни концептуални визии, които да обновят теоретичното разбиране и педагогическата практика. Енхармонизмът определено принадлежи към кръга от въпроси, които отдавна очакват своята проблематизация, тъй като, както отбелязва авторът, „в разноезичната специализирана литература проблемът "енхармонизъм" се разглежда тясно и еднопосочно“ – обобщение, което напълно споделям!

Предметът на изследване, върху който Светослав Карагенов съсредоточава своето научно търсене, е **съществен**, тъй като фокусира в себе си ключови въпроси, свързани с възможностите на музикалната система, в условията на която се е състояла европейската музикална култура на Новото време. Същевременно проблемът е изключително сложен и изисква интелектуален мащаб и научна смелост, за да бъде превърнат в център на цялостно изследване. Авторът успява в това свое начинание, защото е учен, който не веднъж е доказвал уменията си да поставя своите предмети на наблюдение в максимално широко поле и да ги проучва във всички възможни изследователски ракурси: културологичен, акустически, музикалнопсихологически, творчески, естетически, теоретичен. Събирането на всички тези подходи в единна методологична система обуславя **задълбочеността и оригиналността на авторовата концепция**.

Не по-малко значим е и **обектът на научното изследване** – **клавирната соната от нейния „златен век“**. Авторът убедително е аргументирал този свой избор, който е преди всичко исторически обусловен поради органичната връзка на триадата строй – енхармонизъм – композиторско творчество. Основателна е потърсената връзка както с клавирността (като основен стимул за промените в музикалния строй), така

и със сонатността като жанров център, в който проработват новите възможности на музикалната система.

Трудът на Светослав Карагенов съдържа редица приноси моменти:

- предложена е историята на почти тривековните усилия за темперирание на музикалната система;
- систематизирани са акустически данни, които ще бъдат в услуга на изследователи от различни сфери на науката;
- очертана е картината на различните естетически възгледи, концепции, интелектуални и творчески напрежения, съпътстващи историята на темперицията;
- реализирани са задълбочени теоретични прочити върху творчеството на Скарлати, Карл Филип Емануел Бах, Хайдн, Моцарт, Бетовен, Шуберт.

Всичко това придава на монографията висок коефициент на **научна информативност**.

Към ярките приноси на труда отнасям и **терминологичната находка „енхармоничен казус“**. Убедена съм, че тя има всички шансове да бъде интегрирана успешно както в музикалнотеоретичния терминологичен апарат, така и в учебния процес. Натоваарването на термина с качествените характеристики на явлениято енхармонизъм дава възможност да се обхванат чрез него различни музикални събития и да се проникне в дълбочината на музикално-мисловните процеси.

Считам, че с тази своя монография Светослав Карагенов осъществява приноси в теоретичното музикознание, които се вписват на различни негови равнища: и като обновителна струя в тематичния спектър на музикалната наука, и като пример за насочване към фундаментален, но недостатъчно проучен проблем, и с конкретните резултати, които със сигурност ще породят интереса на изследователи и педагози.

Приложената за участие в конкурса документация е изрядна като богато и убедително аргументира различните приноси на кандидата.

В обобщение мога да заявя, че Светослав Карагенов е ярка фигура в българската музикална наука и педагогика, автор с висока теоретична култура и с творчески размах. Той присъства като личност във всички сфери на научна, методическа, обществена и творческа дейност, което придава мащаб и значимост на неговата изява.

На основата на всичко казано дотук, давам своята пълна професионална подкрепа и предлагам уважаемото научно жури да избере гл. ас. д-р Светослав Карагенов за доцент по хармония с аранжиране по направление Педагогика на обучението по... (1.3).

24.03.2018

доц. д.н. Марияна Булева